

eerst kinderen  
voren vrees  
ze veelmeer  
teeken in de  
omdat ze al  
an Gods be  
an Christus

ons gespatie  
kinderdoop gaat  
feld.

deren geeft hen  
de te handelen  
eenigszins gelij  
alvijn aldus zou  
t, die vroeg un  
der gedoopt te  
naam zoo onge  
zelf, maar an  
eld, als zij hun  
zulk een kind  
loopensteeken  
dingen dan zoo  
kind, maar dan  
r om zijn God  
re wijze genade

Dr. v. d. V. S.  
n Calvijn inda  
Dr. v. d. V. S.  
leze gelegenheid  
m haar te ont  
haar plaats zij

z in dien geest

ag, wat de doop

tegen de Room  
gehoorte werke  
elf is, of, gelij  
inderen der ge  
leren Gods zou

uit kracht van  
het lichaam van

oegd, niet slechts  
als een zegel  
Gods te beves

leze voorstelling  
ging van wat er

n.l. alleen van  
eloofsaanvaande  
feld.

meent, dat alle  
doop reeds kin  
bevestiging ont  
eel buiten.

eren.

van problemen

ten van de zaak

te konstateeren

a ware, dat niet

hij den kinder

een machtig dem

sch, niemand, zo

Jesus. Want zij

he aangelegenheden

he herschept het

ds heeft de Heer

als de zoon uit dat

rom heet hij Zin

akkig, schenkt op

een ding: dat wij

en zijn voorbeeld

maar zalige, ge

gelooven. Ook zou

dis uit den hemel

e beginselen leven

l maken. Maar om

Men moet ook ge

n geld, geen geest

reeds zoo onwet

het geloof in hem

heeft gebracht." 2)

artikel, en speciaal

ar, die opstanding

Ik heb hem ont

ontspoor: ik heb

mand lag die hem

, als een vreemde

orgen. En te laat

en nederzat, wan

n over het levende

ske woorden om

s in ons midden

den nacht, telken

ker als hij in dit verband of zeker niet van zou  
hebben gezweven.

20. Hij verschuift de doops-genade voor het kind  
niet eerst naar later jaren, maar neemt die gelijk  
het rechteleed eischt, reeds aan in het moment  
van den doop.

30. Hij zoekt hier die doops-genade in bevesti-  
ging der belofte.

In De voorwaarde van een persoonlijk geloofs-  
aanvaarden voor het ontvangen van de doops-  
genade wordt hierdoor ten eenenmale uitgesloten.

Wij komen nu tot het 16de hoofdstuk, waarin  
speciaal de leer van den kinderdoop wordt uiteen-  
gezet.

Ook dit bevat veel meer plaatsen, welke ons  
doel dienstig zijn, dan we hier kunnen weergeven.

Wij citeren vooral de meest frappante.

Calvijn trekt hier al spoedig een parallel tus-  
schen den kinderdoop en de besnijdenis.

Heel sterk spreekt hij zich hierin uit: „Indien  
wij nu willen onderzoeken of de doop den jongen  
kinderen niet recht wordt medegedeeld, zullen wij  
niet moeten zeggen, dat die veel te ongeschikt,  
ja veel te uitzinnig is, die zich alleen aan het  
teeken des waters en aan de nederlijke onderhou-  
ding en handel wil blijven vergapen en met zijn  
verstand niet wil letten op de geestelijke verborg-  
genheid? Indien die maar eenigszins wordt aan-  
gezien, zoo zal zonder twijfel blijken, dat de doop  
den jongen kinderen niet recht wordt toegediend,  
als een zaak, die hunlieden toekomt. Want de  
Heere heeft hun eertijds de besnijdenis  
niet gegeven, of Hij heeft hun meteen  
doelachtig gemaakt al die dingen, die  
toen door de besnijdenis beteekend  
werden. Want anderszins zou Hij Zijn volk niet  
loutere goocheltoeren bespot hebben, in-  
dien Hij, uzmelijk heidieden met bedrieglijke teeken-  
nen bedrogen had. Hetwelk zelfs gruwelijk is om  
te hooren. Want Hij verklaart duidelijk, dat de  
besnijdenis des kindekens, zal wezen in de plaats  
van een zegel, om de belofte des verbonds te ver-  
zegelen. Indien nu het verbond vast en hecht blijft,  
zoo behoort het verbond en de belofte daarvan  
heden ten dage zoowel tot de kinderen der chris-  
tenen, als ze onder het Oude Testament behoorden  
tot de jonge kinderen der Joden. En, indien de  
kinderen part en deel hebben aan de  
beteekende zaak, waarom zullen ze dan van  
het teeken afgehouden worden? Indien ze de  
waarheid des teekens verkrijgen, waarom  
zullen ze worden geweerd van de figuur en het  
teeken zelve?" (IV, 16, 5).

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Of liever de Calvijn, dien Dr. v. d. V. S. zich  
gevormd heeft, is in dit opzicht niet de histori-  
sche Calvijn.

Dr. v. d. V. S. ponsert: „Men vatte echter wel  
in het oog, dat dan onder „beteekende zaak" door  
Calvijn (en de Geref. dogmatiek) steeds zoowel  
het objectieve aanbod der genade als de subjec-  
tieve aanvaarding der genade door het geloof, zoo-  
wel de actio a parte Dei als de actio a parte  
hominis worden samengevat." Wij laten deze stel-  
ling op het oogenblik, voor wat ze is. Maar daar-  
uit konkludeert hij dan: de kinderen kunnen de  
„beteekende zaak" niet bezitten, omdat de sub-  
jectieve aanvaarding der genade door het geloof  
in hen nog niet plaats grijpt.

Dr. v. d. V. S. en Calvijn staan wel diametraal  
tegenover elkander bijkens dit citaat.

Calvijn daarentegen getuigt, gelijk men uit de  
door mij gepatierde woorden kan zien, met kracht  
en klem, dat de kinderen deel hebben  
aan de beteekende zaak. Niet later. Maar  
ten tijde van hun doop. Zonder subjectieve geloofs-  
aanvaarding dus.

Hij herhaalt met nadruk: dat ze de waarheid  
van het teeken verkrijgen.

En op grond daarvan juist vraagt hij: waarom  
zoudt gij hun het teeken zelf onthouden?

Het verkrijgen van de „beteekende zaak" is voor  
hem de grond om hun het „teeken" toe te dienen.